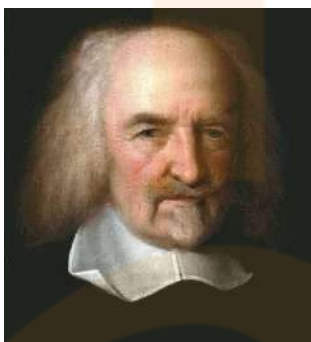

La informació que aquí apareix està treta de:

<http://www.pensament.com/filoxarxa/filoxarxa/FiloXarxa.htm>

Hobbes, Thomas (1588-1679)

Filòsof anglès, nascut a Westport, prop de Malmesbury, en Gloucestershire, l'any de l'armada Invencible. D'intel·ligència precoç, va aprendre bé i aviat les llengües clàssiques, fins al punt que als 14 anys va poder traduir *Medea*, d'Eurípides, del grec al llatí. Després d'estudiar a Oxford, el 1608 entra al servei de lord William Cavendish com a tutor, càrrec que el va vincular a aquesta família durant molt temps i que li va proporcionar l'ocasió d'emprendre repetits viatges per França i Itàlia que, a París, li van permetre relacionar-se amb **Mersenne** i el seu cercle de cartesians, Herbert de Cherbury i **Gassendi** i, en Arcetri, amb **Galileu** (1636).

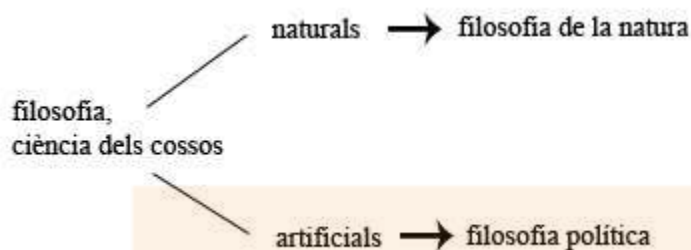
Les seves primeres obres són una traducció de la *Història de la guerra del Peloponès* (1628), de Tucídides, i un *Petit tractat sobre els primers principis* (redactat el 1630 i no editat fins a 1889), on exposa la seva teoria de la **sensació** explicada segons les teories del moviment de Galileu, els *Elements de dret* (1640), que el 1650 apareixen dividits en *Natura humana* i *De 'corpore' politico*. Amb ocasió de la convocatòria del «Parlament Llarg», amb el que comença la Revolució Nacional, fugí a França, on roman 11 anys exiliat, i on redacta quinze *Objeccions* (tercer conjunt) a les *Meditacions* de **Descartes**, que apareixen el 1641, a qui critica des d'una perspectiva **empirista**, i inicia els *Elements de filosofia*, que comprèn *De cive* (1642), *De 'corpore'* (1655), i *De homine* (1658). Durant aquest temps, entre 1646 i 1648, és tutor de Carles Estuard, Príncep de Gal·les i futur rei Carles II d'Anglaterra. El 1651 publica **Leviatan**, la seva obra més coneguda. Hobbes defensa en ella l'absolutisme monàrquic sense recórrer a arguments de dret diví. L'aparició de l'obra es produeix quan Carles I havia estat ja executat i en el període en què Cromwell és anomenat Lord Protector de la república, però això no li impedeix tornar a una Anglaterra tolerant. Un cop allí, es veu embolicat en una dura discussió sobre la llibertat humana amb el bisbe John Bramhall, de Derri, a l'Ulster, i posteriorment en una controvèrsia amb dos membres del denominat «col·legi invisible», precedent de la **Royal Society** (1663), sobre el seu llibre *De 'corpore'*. Amb la Restauració de Carles II (1660) rep una pensió real i reinicia l'amistat amb el rei. Després del gran incendi de Londres de 1666, és perseguit com a autor «ateu» i, en endavant, tindrà dificultats per publicar les seves obres. Als 84 anys publica la seva *Autobiografia*, en versos llatins, i als 86 una traducció en vers de la *Ilíada* i l'*Odissea*.

L'orientació fonamental de tot el seu pensament pot entendre's com una transcripció de la física del moviment de **Galileu** a tota la realitat: no hi ha més que **cossos** en moviment, i així ha d'entendre's no sols la **matèria**, sinó també l'**home** i la mateixa **societat**.

1._ Cossos i moviment

Tot el que existeix és material, tot és **cos** i la filosofia no és més que la ciència dels cossos (**veure text**). Hi ha cossos *naturals*, físics o humans, i d'ells tracta la filosofia de la natura, i cossos artificials, com l'**Estat**, i d'ells tracta la filosofia

política. Els esperits existeixen, però també són corporis; dir «substància incorpòria» és el mateix, i igual de contradictori, que dir «cos incorpori», o «matèria immaterial».

Com a matèria que és, tot està subjecte a les lleis del moviment, inclosa la vida psíquica i el mateix **coneixement (veure cita)**.

2._ L'home natural

L'home, a qui **Descartes** anomena «substància pensant», és també cos i res més que cos; res se li afegeix dualísticament (**veure text**). Els moviments d'aquest cos humà són els **desitjos**, els **pensaments**, el **llenguatge** o les **accions** que jutgem voluntàries (**veure text**). En realitat, sotmès a les lleis causals del moviment, l'home no és lliure (**veure text**); ho és com l'aigua que, en la seva caiguda necessària, *no es veu impedida* de fluir roques avall.

3. L'home artificial

La seva teoria política l'exposa Hobbes en *Elements de la llei natural, De cive* i el *Leviatan*. El «**Leviatan**» (**veure text**), és l'home «artificial», l'**Estat**, una manera que té l'art d'imitar a la natura. S'atribueix a si mateix ser l'iniciador de la filosofia política, així com **Galileu** ho és de la física i Harvey de la fisiologia. Si per a la filosofia anterior, basada en **Aristòtil**, l'home és un «animal polític» o un animal social, per la qual cosa tendeix naturalment de forma instintiva a la **sociabilitat**, per a Hobbes, aquesta no és més que un acord artificial, egocèntric i interessat, que persegueix com a objectiu la pròpia seguretat i neix del temor als altres. Resultat inevitable de l'acord és el «dèu mortal», el poder absolut, el gran Leviatan (**veure text**).

4. La teoria del contracte

Ja que per a l'home val l'afirmació *homo homini lupus* [l'home és un llop per a l'home], l'home sense **Estat**, o sense societat constituïda, es troba en un estat de «guerra de tots contra tots». Aquesta és la situació en què es trobava Anglaterra en l'època de les guerres sota i contra els Estuarts, i així és com cabria imaginar el que succeiria si desaparegués l'Estat en qualsevol època determinada. A això anomena Hobbes «**estat de natura**» (**veure text**). En una situació així, l'home té dret «a tot», inclosa la vida dels altres. La catàstrofe, doncs, no sols està en potència. No obstant això, en un estat tal de natura l'home no deixa de ser **racional** i, per això,

la raó l'impulsa a sortir d'aquest estat; l'impulsa a observar unes **lleis naturals**, les tres primeres d'importància vital:

- 1) L'home ha de buscar la pau per tots els mitjans possibles.
- 2) L'home ha de saber renunciar als seus drets sobretot, i a part de la seva mateixa **llibertat**, d'acord amb la norma d'or tradicional de no fer als altres el que no vulguis que et facin a tu.
- 3) Els homes han de complir els pactes establerts (**veure text**).

Però aquestes lleis -i d'altres, fins a un total d'11, que dedueix d'aquestes primeres- resulten impossibles de complir si no s'estableix la força coercitiva d'un tercer, que és l'Estat, que obliga a mantenir els pactes (**veure cita**). El millor dels contractes és aquell en què se cedeixen els propis drets en compensació a la cessió que l'altra part fa igualment dels seus, a favor d'un tercer -resultant directe de la renúncia de tots-, anomenat REPÚBLICA, CIVITAS, LEVIATAN o DÉU MORTAL. A aquell qui accepta el resultat se l'anomena SÚBDIT, i aquell que càrrega sobre les seves espatlles el poder de la persona moral resultant, SOBIRÀ.

Veure «**Leviatan**»

Veure **contracte social**.

Obres

Enllaços:

http://www.edu365.com/aulanet/comsoc/Lab_filosofia/filosof/thomas_hobbes.htm

<http://www.xtec.es/~jortiz15/polxvii.htm>

<http://www.luventicus.org/articulos/02A036/hobbes.html>

<http://es.wikipedia.org/wiki/Hobbes>

<http://www.cibernous.com/autores/hobbes/teoria/biografia.html>

<http://www.btinternet.com/~glynhughes/squashed/hobbes.htm>

http://www.webdianoia.com/moderna/hobbes/hobbes_fil.htm

<http://oregonstate.edu/instruct/phl302/texts/hobbes/leviathan-contents.html>

<http://www.luminarium.org/sevenlit/hobbes/hobbesadd.htm>

<http://www.island-of-freedom.com/HOBBS.HTM>